

عنوان مقاله:

برآورد شاخص تحمل به خشکی درگندم های بومی ایران تحت شرایط مختلف آبیاری

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

لاله زار قایدرحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد

بهرام حیدری - استادیار دانشگاه شیراز

علی دادخدایی - استادیار دانشگاه شیراز

محمدباقر زاهدی - دانشجوی کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

تنشهای محیطی از جمله تنش خشکی یکی از عوامل مهم محدود کننده رشد و نمو گندم در اغلب نقاط دنیا بوده و از موانع اصلی رسیدن به توان بالقوه عملکرد این گیاهان است. سی و پنج ژنوتیپ گندم نان بصورت طرح اسپلیت پلام در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار تحت شرایط آبیاری و تیمار قطع آبیاری پس از گلدهی در دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز کشت شدند. در بررسی ژنوتیپ ها صفات مورفولوژیکی و صفات بیوشیمیایی اندازه گیری شدند. نتایج این بررسی نشان دادند که اثر تنش خشکی ژنوتیپ واثر متقابل در بسیاری از صفات معن ی دار بودند. بیشترین میانگین عملکرد دانه مربوط به ژنوتیپ های KC4557 14/4 گرم در بوته و KC3891 14/09 گرم در بوته در شرایط نرمال و کمترین مربوط به ژنوتیپ KC4862 5/7 گرم در بوته در شرایط تنش خشکی بدست آمد. با اعمال تنش خشکی میزان فعالیت آنزیم های انتی اکسیدانی در همه ژنوتیپ ها افزایش پیدا کرد که بیشترین میزان pod 1/98 در ژنوتیپ KC4492 بالاترین میزان کاتالاز 2/21 در کراس بولانی و بیشترین SOD 0/79 در KC4542 ژنوتیپ مشاهده گردید. با توجه به نتایج ژنوتیپ های بومی KC4565, KC4557, KC3891 برای اکثر صفات موثر در خشکی مناسب بودند و استفاده از آنها در برنامه های اصلاحی قابل توصیه میباشد.

کلمات کلیدی:

گندم، تنش خشکی، صفات مورفولوژیکی، صفات بیوشیمیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/218816>

